

duben

1. 4. Pérák

Co je havlovský étos? A co je zemanovský étos...ééé... dá se tomu v tomto případě vůbec říkat étos? To jsme se dozvěděli od herců divadla VOSTO5, které jsme požádali o rozhovor před jejich představením Pérák- na jméno nezáleží, rozhodují činy. JaFra, Foto: HaNo

2. 5. Kocouře vylez!

Představte si, že v jednom domě stoupáte po schodech až na půdu, kde se před vámi těsně pod střešou zničeho nic objeví Zahrada!!! Že to není možné? Ale ano. Na výstavě Zahrada 2, podle známé knižky Jiřího Trnky jsme s nejmenšími Dismaňčaty mohli pozorovat zahradu očima sádrového trpaslíka, vyhnat ze sudu mrzoutského kocoura a hrát s ním na honěnou anebo si zahrát písničku na štěkácké piano, navštívit velrybu a pak se ještě posadit do sloního varieté ... JaS, foto: HaNo

květen

4.5. Výlet na Karlštejn

Ve středu 4. května jsme vystoupili z vlaku, který asi 10 minut jel z Berouna na Karlštejn.

Zjistili jsme, že jsme tam brzy, tak jsme šli do restaurace na zákusek. Pak teprve jsme šli nahoru na Karlštejn (restaurace byla dole a Karlštejn na kopci). Na Karlštejně jsme se seznámili se psem Arnoštem, který má jméno podle pražského arcibiskupa. Přivítal nás pan kastelán a řekl nám o Karlštejně spoustu zajímavých věcí, jako například, že se Karlštejn vždycky nejmenoval Karlštejn, ale Karlův Týn. Poté nám představil naši průvodkyni, která byla moc hodná ...

AneRö, foto: HaNo

4.5. Koněpruské jeskyně

Stáli jsme schovaní ve vestibulu metra, protože venku přišlo a bylo ošklivo a čekali na autobus. Tak začínala naše cesta do Koněpruských jeskyní. Samozřejmě, že dva dny před naší výletní středou a dva dny po ní svítilo přes den slunce a teploty bylo kolem dvaceti stupňů, teď se ručička teploměru stěží vyšplhala k desítce. Ale náladu nám to nezkažilo. Když jsme dorazili k jeskyním, průvodce už na nás čekal a hned nás hned zavedl dovnitř... MarLu, Foto: HaNo

o dvou v nás

Alois Grec

Lojza je můj bratr.
Je mu 7 let a má velké uši.
Moc rád běhá, ale školní úlohy ho otravují.
Ze zvířat má nejradši malá koťátka.
Lojza je „hodňák“.

Josef Grec

Pepa je můj druhý bratr.
Má rád zvířata, hlavně psy.
Baví ho chodit na ryby a rád vtipkuje.
Když se jako malý urazil, lehl si na zem (jednou i na chodník) a dělal, že spí.
Teď ale řekne, že emigruje a že bude „bezďák“ ☺

ViGr

Co pro mě znamená DRDS

Co se nevešlo do Týdeníku Rozhlas:

Tady je několik odpovědí dětí, co pro ně soubor znamená:

Je pro mě dobrým nastartováním do života.

Díky souboru se cítím nastartovaný do života, znamená pro mne kromě zábavy a kamarádů, možnost hrát divadlo i osvojit si morální zásady.

Umíme lépe komunikovat, známe literaturu, básničky, poznali jsme mnoho nových míst a lidí.

Dismaňák není kroužek, který vám má zaplácnout čas. Věnuji se činnosti, která mi má pomoci do budoucna, která mne baví a na kterou se těším.

A Vincent může jezdit vlakem na zkoušky a každé úterý je pro něj výzvou přijít včas do zkušebny... FraJa

DRDS
Dismaňův rozhlasový
dětský soubor

Dispress číslo 254 připravili: Vincent Grec, Josef Grec, Franta Souček, Anežka Rösslerová, Luisa Marie Marešová, Kačka Kašická, Václav Flegl, Jana Franková, Jakub Sejkora, grafika Magdalena Martinovská

254/2015-2016

dispress

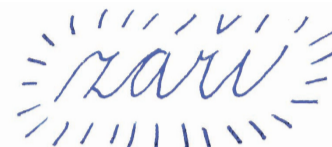
ohlédnuší na serónou

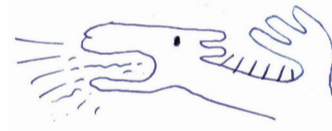
Pocta Siru Nicolasi Wintonovi

30. září dopoledne se velký sál pražského kina Lucerna zaplnil několika sty žáky a studenty škol, které se věnují zachování povědomí o záchraně židovských dětí na začátku druhé světové války. Nicolas Winton tehdy zorganizoval jejich urychlené vycestování vlaky do Velké Británie, kde se děti ujaly tamní rodiny a přijaly je do péče. Právě na téma adopce a vzájemné humanitární pomoci, dnes opět neobvykle naléhavého problému, se každoročně koná literární soutěž. Vítězné práce členové DRDS návštěvníkům setkání přednášejí. Tentokrát Sebastian Baalbaki přednesl povídku „Vzkaz pro Lukáše“, kterou napsal patnáctiletý Adam Bártek.

VaFle

říjen

12. 10. Czech Press Photo

Dismaňčata na Staroměstské radnici v roli porotců, Honzík Vokrouhlecký během prohlížení soutěžních fotografií zpovídá režiséra a scénáristu Josefa Harvana.

Jak jste se dostal do poroty Czech Press Photo?

Zajímám se o fotografii už čtyřicet let, v roce 2006 jsem byl v porotě poprvé a letos už po desáté za sebou.

Jaké fotky se v Czech Press Photo nejvíce objevují?

Toto je novinářská soutěž, tak to jsou fotografie, které by měly být v novinách nebo v časopisech. Mnohé z nich, které se do nich nedostanou, jsou pak tady a my je hodnotíme.

...další otázka nečekaně v opačném gardu (pozn. redakce)

A kolik ti je let?

Osm.

No vidíš! Když mi bylo deset (pokračuje J. H.), tak jsem udělal první fotku půjčeným aparátem. Začalo mě to bavit a fotografuji dodnes.

Co většinou fotografujete?

Já mám rád děti. Tak fotím děti. Mám dvě dcery, syna, tři vnučky a jednoho vnuka. Ten vnuk žije v Americe, a když z ním jedu a jsme společně na dovolené, tak se fotíme. Dělam mu pak z toho každý rok fotoalbum. Foto: HaNo

listopad

První premiéra sezony

30. 11. Malá scéna divadla Minor. Během večera odehrána dvě představení. Tam kde žijí divočiny - scénické čtení na motivy stejnojmenné knihy Maurice Sendaka a O žabě, starém veteránovi a ozvěně – z Lingvistických pohádek a básní Petra Nikla. JaS, Foto: KaVa

12. 1. Les

Nedávno jsme byli na zajímavé výstavě s názvem Les. Dva její hlavní strůjci - výtvarník Tomáš Žižka a lesník Václav Kinský nás poctili a celou výstavou nás provedli.

Kde začít? Třeba v místnosti u dutého stromu, o kterém jsme se dozvěděli, že ač je již dva roky mrtvý, stále žije. A to skrze přítomnost mravenců, brouků, housenek a červů, kteří ho obývají. A že ti všichni dohromady tvoří spolek, který se jmenuje strom...

Kačka, Foto: KaVa

duben

Představení STARS ...a bolelo nebe

Premiéra nového představení ...a bolelo nebe staršího souboru DRDS se konala 25. 4. 2016 ve Vršovickém divadle MANA. Moc se mi líbilo, jak ji „STARS“ zahráli, a to nejen jako herci, ale tentokrát se někteří bezvadně zhostili i role hudebníků – například Anička Klusáková hrála na saxofon, Agáta Faitová na trombón a Pepa Tuček na klarinet. Text tvořily dopisy, básničky a písně terezínských dětí. Kdo má trochu představivosti, tomu muselo dojít, jak se v koncentračním táboře asi mohly mít. Myslím, že pro členy „STARS“ to vůbec nebylo lehké. I když všichni jistě v Terezíně byli (mnozí účinkují v Brundibárovi), těžko se asi vžívali do těch, které trápili hlad, zima a kterým vzali rodiče... Ani já jsem si nedovedl představit, že dětem – ačkoli tušily, že se možná nedožijí dospělosti – záleželo na věcech jako např. vyhrát fotbalový zápas. A taky že byly nuceny chovat se jako dospělí lidé a pomáhat si navzájem (když se třeba jedné holce rozbila bota, její kamarád ji spravil), jinak by v drsném prostředí nepřežili. Výbornou ukázkou snahy zpříjemnit si pobyt v Terezíně byl orchestr nebo časopis Vedem, který starší děti ručně psaly a ilustrovaly. Představení na mě působilo smutně, protože v něm děti odcházely do transportů. A kam z nich? To jistě každý dobře ví. FraSo, Foto: HaNo

prosinec

Troj zastavení v předvánočním čase

Od sv. Václava do Nového roku a Vánoční zpěvy

13. 12. v 17 hodin Chodovská tvrz a 14. a 15. 12. v 18 hodin Malá scéna divadla Minor.

Od svatého Václava do Nového roku. V představení plném říkad, her, pranostik a písní z lidové poezie účinkují naši nejmenší z přípravného souboru.

Vánoční zpěvy - Pásmo vánočních barokních písní a lidových koled zpívají členové Přípravky a DRDS za hudebního doprovodu DisCollegia. JaS, Foto: KaVa

březen

DRDS zápolí

Dismantv soubor v krajském kole Pražského poetického setkání ve čtvrté kategorii reprezentuje Matěj Převrátil. V první a druhé kategorii jsou našimi želižky v ohni Anežka Rösslerová a Honzík Vokrouhlecký. Ocenění za práci s textem a radostný projev získává Anežka Šubrtová a Kryštof Racek, za kultivovaný projev Kačka Kašická.

A postup do krajského kola přehlídky dětských divadel Otvírání se podařilo vybojovat MLSu s představením O žabě, starém veteránovi a ozvěně. Gratulujeme! JaS

16. 3. Improvizační dílna

Jak je důležité umět opustit svůj geniální nápad a vzdát se ho kvůli nápadu spoluhráče... Jedna z mnoha rad, které ze svých bohatých zkušeností předala na Improvizační dílně členům DRDS improvizátorka, recitátorka i zdravotní klaun Jana Machalíková. Odpoledne nabitě pohybovým i slovním soustředěním navíc okořenila v závěru ku všeobecnému nadšení dětských i dospělých účastníků dílny ukázkou svého klauna - „sestry Sladěny“.

JaS, Foto: HaNo

